

Oğlan ve Küçük Papağan

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Papağan

Aysel Banu YAVUZAL

Leo, sıcak açık kahverengi tenli, kısa kıvrırcık siyah saçlı ve ön dişlerinin arasında küçük bir boşluk olan meraklı bir oğlandı. Sallanan tekerleklerden gıcırdayan kapılara kadar her şeyin nasıl çalıştığını anlamayı severdi. Güneşli bir sabah, yeşil bez çantası yanında zıplayarak Gran'ın evine gitti. Orada minik, akıllı bir arkadaşın onu beklediğinden hiç haberi yoktu.

Gran onu kapıda leylak rengi hırkasıyla karşıladı, yuvarlak gözlükleri burnunun üzerindeydi. "Tanışman için özel biri var," dedi ve onu rahat bir köşeye götürdü. Orada, bir tünekte, Leo'nun gördüğü en küçük papağan duruyordu. Papağanın zümrüt yeşili tüyleri, göğsünde parlak kırmızı bir leke ve küçük bir gün batımı gibi parlayan turuncu bir gagası vardı.

"Adı Pip," dedi Gran, tahta bastonunu kafese hafifçe vurarak. "Bu, kafası çok çalışan biri." Pip başını yana eğdi ve yuvarlak kehribar gözleriyle Leo'ya baktı. Sonra küçük bir melodi ısıklık çaldı ve daha yakına zıpladı. Leo güldü. "Merhaba, Pip!" dedi. Pip başını salladı ve sanki "Sana da merhaba!" der gibi ısıklıkla karşılık verdi.

Gran, Leo'ya Pip'e nasıl bakacağını gösterdi. "Her gün taze su ve tohumlara ihtiyacı var," dedi, "ve temiz bir kafese de." Leo başını salladı ve hepsini yazdı. Ama Pip'e yemek verdiğinde, küçük papağan sadece bir kez gagaladı ve başını çevirdi. Sıkılmış gibiydi. Leo kaşlarını çattı. "İhtiyacı olan tek şey bu mu?" diye sordu. Gran gülümsedi. "Bu sadece başlangıç, canım."

O öğleden sonra Leo, Pip'in kafesinin yanına oturdu ve izledi. Pip bir oyuncacı kemirdi, sonra yere düşürdü. Tüneğinin tepesine tırmandı, sonra aşağı kaydı. Zümrüt kanatlarını çırttı ve bağırdı. "Huzursuz görünüyor," dedi Leo. Gran başını salladı. "Papağanlar zekidir. Akıllarını meşgul edecek şeylere ihtiyaçları vardır." Leo'nun koyu kahverengi gözleri parladı. "Bulmacalar gibi mi?" diye sordu. Gran'ın gülümsemesi genişledi. "Tam olarak bulmacalar gibi."

Leo eve kořtu ve yeřil řantasını masaya bořalttı. řiře kapakları, ip, kűcűk kutular ve renkli boncuklar yuvarlanıp ıktı. Pip'in parlak turuncu gagasını ve akıllı kehribar gűzlerini dűřűndű. "Ona gagalayıp ekebileceęi bir bulmaca yapacaęım," dedi Leo. Bir kutuda delikler atı ve ilerinden ip geirdi. Sonra iine bir ayieęi tohumu sakladı. "Bunu dene, Pip!" dedi ertesini gűn.

Pip kutuya baktı. Başını bir yana, sonra diğer yana eğdi. Sonra gagasıyla ipi yakaladı ve çekti. Tohum fırlayıp çıktı! Pip mutlulukla bağırdı. Leo ellerini çıırttı. "Başardın!" diye sevindi. Gran sandalyesinden izliyordu, ela gözleri parıldıyordu. "Sana zeki olduğunu söylemiştim," dedi. "Ama onu düşünmeye sen yönlendirdin."

Leo daha çok bulmaca yaptı. Küçük bir bardağı iple bağladı, böylece Pip bir ödül için onu yakalamak zorundaydı. Tahta bloklarla küçük bir labirent yaptı. Pip her birini bir öncekinden daha hızlı çözdü. Turuncu gagasını çevirmek, çekmek ve bükmek için kullandı. Kırmızı göğsü gururla kabardı. "Sen bir bulmaca ustasıydın!" diye güldü Leo. Pip mutlu bir melodi ısıklık çaldı ve tüneğinde dans etti.

Bir gün Leo çok zor bir bulmaca getirdi. Üç adımı ve zor bir mandalı vardı. Pip denedi de denedi, ama mandal yerinden kımıldamadı. Bağırды ve zümrüt kanatlarını çırpты. Leo endişelendi. "Belki de çok zordur," dedi. Gran örgüsünden başını kaldırdı. "Akıllı evcil hayvanlar nazık bakım ister, Leo. Ona yardım et, onu sinirlendirme."

Leo Gran'ın sözlerini düşündü. Oturdu ve Pip'i dikkatle izledi. Pip kızgın değildi—sadece takılıp kalmıştı. Leo bulmacayı parçalarına ayırdı ve daha basit hale getirdi. Pip'e ilk adımı gösterdi. "Gördün mü? Tıpkı önceki gibi," dedi yumuşak bir sesle. Pip yuvarlak kehribar gözleriyle izledi. Sonra yeniden denedi. Bu kez mandal tık diye açıldı! Pip ödülü çıkardı ve sevinçle bağırdı.

Leo bulmacaları birkaç günde bir değiştirmeyi öğrendi. Bazılarını kolay, bazılarını zor yaptı ve hep Pip'in parlak gözlerini izledi. Pip bu zorluğu çok sevdi. Küçük bir çekmeceyi açmayı, küçük bir zili çalmayı ve hatta bir bilyeyi deliğe düşürmeyi öğrendi. Her yeni numara Leo'yu sevindirdi. "Dünyanın en akıllı papağanısın!" dedi. Pip göğsünü kabarttı ve gururla ıslık çaldı.

Gran, Leo'ya Pip için küçük kırmızı bir tasma verdi. "Taze havaya ve serüvene de ihtiyacı var," dedi. Böylece Leo, Pip'i bahçeye götürdü. Pip, Leo'nun omzunda yolculuk etti, yeşil tüyleri güneşte parlıyordu. Leo, Pip bulsun diye saksıların altına tohumlar sakladı. Pip aşağı zıpladı ve etrafı gagaladı, her küçük hazine avını çözdü. "Bu ikimiz için de eğlenceli!" diye güldü Leo.

O akşam Leo, Gran'la verandada oturdu. Pip tüneğinde uyukluyordu, yorgun ve mutluydu. "Bakım hakkında çok şey öğrendin," dedi Gran. "Sadece yiyecek ve su değil. Onu neyin mutlu ettiğini düşünmek." Leo başını salladı. "Pip zeki, bu yüzden bulmacalara ihtiyacı var," dedi. "Ve nezakete," diye ekledi Gran. "Ona ikisini de verdin."

Leo gülümsedi. Yeşil çantasına uzandı ve yeni bir bulmaca çıkardı—kayar kapılı küçük bir kutu. Pip uyandı ve merakla ona baktı. "Yarın için," dedi Leo. Pip sanki teşekkür eder gibi yumuşakça ısıklık çaldı. Leo içinin ısındığını hissetti. Pip'e yardım etmek, yaşadığı en güzel serüvendi.

O günden sonra Leo her sabah Pip'i ziyaret etti. Yeni bulmacalar ve taze fikirler getirdi. Pip onu mutlu bir ıslık ve dansla karşıladı. Bazen Gran da onlara katıldı, bastonu yerde hafifçe tıkırdıyordu. "Siz ikiniz tam bir takımsınız," dedi. Leo sırttı, çilleri kırıştı. "Biz bulmaca ortağıyız!"

Leo, akıllı evcil hayvanların nazık ve düşünceli bir bakıma ihtiyaç duyduğunu öğrendi. Pip gibi akıllı bir papağan, dolu bir kaptan fazlasına ihtiyaç duyar—oyunlara, zorluklara ve sevgiye. Ve Leo, Pip için bulmacalar yaptığında kendisi de neşe buldu. Yani eğer akıllı bir evcil hayvanla tanışırsanız, unutmayın: biraz nezaket ve iyi bir bulmaca her günü mutlu bir serüvene dönüştürebilir.